כ: כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

יציאה מהו שתועיל בקדושיש ידים ורגלים. פירש בקונטרס כדרך שפוסלת בכל הקדשים שקדשו בכלי שאם יצאו נפסלין ביוצא ומי אפשר לומר כן אלא כדמפרש טעמא משום דכיון דפרשי אמוקמי מסח דעתיה מיניה [ט] דמשום קידוש כלי לא מיפסל ביוצא במידי אלא נעשה בו עבודה עדיין כדמוכח בפ"ק דמנחות (דף ט.) ובפ' התודה (פס דף פח) [י] דאמר בגלה מון לחומת העזרה רבי יוחנן אומר פסולה וריש לקיש אומר כשרה אלמא מ"ש [יא] יוחנן לא פסיל אלא משום [יב] (דפ"ד דמאן דלא פסיל בגיעה לא פסיל בה הסח הדעת ומאן דפסיל פסיל בהאי והכי כהני הוו להו הסח הדעת שהיו יושבים בבית המוקד. הג"ה) עבודה במון אבל משום יציאה לא [וכן משמע] בפרק התכלת (פס מז.) גבי שתי הלחם דלא קדוש ליפסל ביוצא אלא בשמיטת הזבח אע"ג דבכבר נתקדש בכלי דרכי שכירה ליה דתנור מקדש בפרק רבי ישמעאל (פס עב:) ומיהו יש לדחות דבאין עם הזבח שתי הלחם נפסלים הבאין עם הזבח לא מיפסלי בגיעה כי אם בשמיטת הזבח כדאמר שעירי בפרק התודה (פס עט.) ואילו באין [יג] בפני עצמן תנן [יד] קדשו בכלי נפסלין בגיעה ויש עוד ראיה מהא דתנן במעילה פרק ג' (דף ט.) גבי מנחות ושתי הלחם קרמו בתנור הוכשרו ליפסל במחוסר כיפורים ובגיעה אבל [טו] יוצא לא קתני ואע"ג דגבי עופות חבתים הוה מצי למימרי יוצא אבל אחרים [טז] לא תני אבל שתי הלחם ולחם הפנים ומנחות [יז] והא דאמר בפרק כל שעה (פסחים ט.) גבי ליטה דמנחות שהיו דבוריין ליתא בתקוס זריזין ליתא אורתא דמילתא נקט שדרך לעשותם בתקוס זריזין והא דאמר פרק המזבח מקדש (לקמן פח.) כלי שרת אין מקדשין ליקרב אבל מקדשין ליפסל היינו בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובגיעה אבל לא ביוצא וע"ע [יח] מה שפירש בקונטרס פ' שתי מדות (מנחות פז:) גבי שאלן אבל מקדשין ליפסל בגיעה ויוצא ולקמן בסוף המזבח מקדש (דף פח.) פירש בקונטר' אבל מקדשין ליפסל ביוצא אם יצא חוץ לקלעים או נגע בו טבול יום והא [יט] דאמר פרק שתי הלחם (מנחות לה:) [כ] שתי הלחם וא"ן לחם הפנים ליתנן ועריכתן בחוץ אלמא מדת יבש [כא] לא נתקדשה וכן בסוף כל המנחות בחות מצה (פס סג.) דרש ר"ש מנור תנור שתי פעמים שתהא מתיישן בתנור ושיהא הקדשן בתנור ופריך והתנן ר"ש אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשירות בצית פתוי גלו משום דלא נתקדשה הוה מיפסלא ביוצא אלא משום דבכר מטיבר להוצא לחוץ לאחר שנתקדשה ואם תאמר וכיון דנקדושת כלי לא מיפסלא ביוצא מנחת כהנים וחביתי כ"ג דלית בהו תיפוקי לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה [כב] כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה ת"ש פרה רבי חייא ברבי יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפילו בחוץ ואפילו בכלי חול ואפילו במקידה של חרס

בשלמא לאביי דמוקים לה כרבי ומודי רבי דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה הא מני רבי היא אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון אבל לרבי מקרות הגבר עד צפרא פסלה לינה הא מני אי רבי [א] פסלה לינה אי רבי אלעזר בר"ש הא אמר אפי' מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש לעולם כרבי אלעזר ברבי שמעון והכא במאי עסקינן בבהנים חדתי: [ב]איבעיא להו [ג]יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים אם תימצי לומר לינה לא פסלה דלא פריש אבל יציאה דפריש אסוחי מסח דעתיה או דלמא כיון דבידו לחזור לא מסח ת"ש [ד]קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילין ואין צריך לקדש יצאו הרי הן בקדושתן [ה]יצאו ידיו לא קמיבעיא לן כי קמיבעיא לן יצא כל גופו מאי ת"ש [ו]שלא רחוץ ידים ורגלים [ז] מקדש בכלי שרת בפנים [ח]קידש בכלי שרת בחוץ או בכלי חול בפנים [ט]או שטבל במי מערה ועבד עבודתו פסולה טעמא דקידש בכלי שרת בחוץ הא קידש בפנים ויצא עבודתו כשירה דלמא קידש בכלי שרת בחוץ היכי דמי כגון דאפיק ידיו לבר וקידש (הא קידש בפנים ויצא דאפיק ידיה לבר [י] כשירה) אבל יצא כל גופו תיבעי לך א"ל רב זביד לרב פפא ת"ש [יא]יצא חוץ [יב] למחיצת חומת העזרה אם לשהות טעון טבילה אם לפי שעה טעון קידוש ידים ורגלים א"ל הכא במאי עסקינן כגון שיצא [יג]להסך רגליו ולהטיל מים הא בהדיא קתני לה [יד]כל המיסך רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים תני והדר מפרש [טו] ת"ש פרה רבי חייא בר יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפי' בחוץ ואפי' בכלי חול ואפי' במקידה של חרס אמר רב פפא שאני פרה הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה בה יציאה אי הכי למה לי דמקדש כעין עבודה [טז] פנים איבעיא להו טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים אם תימצי לומר יציאה לא פסלה דגברא חזי אבל הכא דגברא לא חזי אסוחי מסח דעתיה או דלמא כיון דהדר חזי [דק ליה] ולא מסח דעתיה ת"ש קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילין ואין צריך לקדש נטמאו ידיו לא מיבעיא לן [כי מיבעיא לן] נטמא כל גופו כל גופו תיפוק לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה [יז] כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה ת"ש פרה רבי חייא ברבי יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפילו בחוץ ואפילו בכלי חול ואפילו במקידה של חרס

כשלמא לאביי דמוקים לה כרבי ומודי רבי דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה הא מני רבי היא אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון אבל לרבי מקרות הגבר עד צפרא פסלה לינה הא מני אי רבי [א] פסלה לינה אי רבי אלעזר בר"ש הא אמר אפי' מיכן ועד עשרה ימים אינו צריך לקדש לעולם כרבי אלעזר ברבי שמעון והכא במאי עסקינן בבהנים חדתי: [ב]איבעיא להו [ג]יציאה מהו שתועיל בקידוש ידים ורגלים אם תימצי לומר לינה לא פסלה דלא פריש אבל יציאה דפריש אסוחי מסח דעתיה או דלמא כיון דבידו לחזור לא מסח ת"ש [ד]קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילין ואין צריך לקדש יצאו הרי הן בקדושתן [ה]יצאו ידיו לא קמיבעיא לן כי קמיבעיא לן יצא כל גופו מאי ת"ש [ו]שלא רחוץ ידים ורגלים [ז] מקדש בכלי שרת בפנים [ח]קידש בכלי שרת בחוץ או בכלי חול בפנים [ט]או שטבל במי מערה ועבד עבודתו פסולה טעמא דקידש בכלי שרת בחוץ הא קידש בפנים ויצא עבודתו כשירה דלמא קידש בכלי שרת בחוץ היכי דמי כגון דאפיק ידיו לבר וקידש (הא קידש בפנים ויצא דאפיק ידיה לבר [י] כשירה) אבל יצא כל גופו תיבעי לך א"ל רב זביד לרב פפא ת"ש [יא]יצא חוץ [יב] למחיצת חומת העזרה אם לשהות טעון טבילה אם לפי שעה טעון קידוש ידים ורגלים א"ל הכא במאי עסקינן כגון שיצא [יג]להסך רגליו ולהטיל מים הא בהדיא קתני לה [יד]כל המיסך רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קידוש ידים ורגלים תני והדר מפרש [טו] ת"ש פרה רבי חייא בר יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפי' בחוץ ואפי' בכלי חול ואפי' במקידה של חרס אמר רב פפא שאני פרה הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה בה יציאה אי הכי למה לי דמקדש כעין עבודה [טז] פנים איבעיא להו טומאה מהו שתועיל לקידוש ידים ורגלים אם תימצי לומר יציאה לא פסלה דגברא חזי אבל הכא דגברא לא חזי אסוחי מסח דעתיה או דלמא כיון דהדר חזי [דק ליה] ולא מסח דעתיה ת"ש קידש ידיו ורגליו ונטמאו מטבילין ואין צריך לקדש נטמאו ידיו לא מיבעיא לן [כי מיבעיא לן] נטמא כל גופו כל גופו תיפוק לי כיון דבעי למעבד הערב שמש אסוחי מסח דעתיה [יז] כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה ת"ש פרה רבי חייא ברבי יוסף אמר מקדש בכלי שרת בפנים ויוצא ורבי יוחנן אמר אפילו בחוץ ואפילו בכלי חול ואפילו במקידה של חרס

אלא לרבא דמוקים לה כרבי אלעזר ברבי שמעון ומודי רבי הגבר ועד לפרה לא פסלה לינה בקידוש [יח] הא מני [יט] נמי דקתני דקידוש זה לא יפסל בעמוד השחר אבל קידוש הלילה יפסל רבי היא: **אלא לרבא כו' הא מני.** שמצריכין קידוש על קידוש ומתיר קידוש שני בקרוש הגבר: **אי רבי הא אמר פסלה לינה.** אף בזה שבקרות הגבר: **ואי ר' אלעזר.** אף הראשון לא יפסל ושני זה למה: **בכהני חדתי.** שלא שימשו בלילה ולא היו רחוצי ידים ורגלים: **איבעיא.** תון לעזרה מהו שתועיל כדרך שפוסל בכל הקדשים שקדשו בכלי שרת שאם יצאו נפסלין ביוצא: **דלא פריש.** (כ) לא עבדל מעבודה: **ונטמאו.** הידיים בדבר שאין טומאתו מן התורה שיטמא גופו אלא נפיגול או בנותר שאינו בפסחי' (דף קכ:) שטמטמאים את הידים: **מטבילין.** את הידים לבדן: **יצאו ידיו.** שהושיטן לחוץ: **מקדש בכלי שרת.** אז כיון אז כלי שרת אחר המרגינן לקמן בשמעתין [כא] כל כלי שרת לקידוש: **בפנים.** שהרי הוקבעו [כב] לי מקום בעזרה דכתיב [כג] ונתת את הכיור וגו' והתם כתיב ורחצו ממנו: **בכלי חול.** פסול דלאחר ממנו כתיב וכי מאיתרכו שאר כלים לקמן דומיא דידיה מאיתרכו: **או שנטבל במי מערה.** שהן כשרין לטבילה וה"ה למים חיים אלא שרוב טבילות [כד] במים מכונסין [כה]: **עבודתו פסולה.** ולא אמרי' טבילה דבר חשוב הוא ומהני' ליה במקום קידוש: **הא קידש בפנים ויצא כשרין.** דלא ס"ד פסולה דהאמת דקידש בפנים ויצא פסולה דקידש בחוץ מינבעיא לן. ומשני **דילמא קידש בחוץ.** דלאלטריך ליה לתנא למיתני דפסולה [כו]: **כגון דאפיק ידיה לבר.** ונופיה בפנים יקידש דלולו קידש בפנים והוצאת ידיו מצא לעיל הרי הן בקדושתן אבל יצא כל גופו לא תידוק מינה: **אם** [כז] **לשהות טעון טבילה.** קס"ד משום היסח הדעת: **הכא במאי עסקינן.** דקתני אם לשהות טעון טבילה: **שיצא להסך רגליו.** לגדולים ולכוותיה סיפא דקתני אם לפי שעה טעון קידוש שיצא לטבול מים דאמרינן בסדר יומא (דף ל.) מצוה לשפשף ידיו ורגלותיו שעל גבי רגליו שלא יראה ככרות שפכה לפיכך צריך לקדש ידיו ורגליו: **כהדיא קתני לה.** בסיפא דהתם: **פרה.** בעבודת פרה אדומה שהיא [כח] חוץ לירושלים בהר המשחה: **ויוצא.** אלמא לא פסל [כט] ליאמר בקידוש ידים ורגלים: **כעין עבודה.** שיורי הוא: **עומאה.** קס"ד שנטמאו ידיו ולא גופו קמיבעיא ליה: **אמ"ל יציאה לא פסלה.** התם הוא משום דגברא חזי לחזור ולהיכנס לא מסח דעתיה ולא מיפסל קידוש בהיסח הדעת: **או דלמא כיון דהדר חזי.** על ידי הטבילה [ל] דק ליה מדקדק [לא] בקדושין ומהר מלינע ידיו בדבר טיוף ולא מסח דעתיה: והא

[כ] ירושלמי יומא פ"ב ה"א. [כא] תוספתא מנחות פ"ח ה"ז. [כב] [לקמן כח.]. [כג] תוספ' יומא פ"א ה"ד. ירושי כלאים פ"ט ה"א. יומא פ"ג ה"ב. [כד] לשון הס' בשמואל-א כד ב ועי' במפרשים שם. [כה] יומא כח. [מנחות ק.]. [כו] כב. [כז] שמות מ ז ושם לא. [כח] עי' שער יד. [כט] ליתא שם ובאמת כשוכה כ, ד"ה אלא. לא מיתני אלא הא דפ"ק דמנחות. [ל] מעילה י.. [לא] ורש"י שלמעני שם לא פי' כלום ואפשר שגר היה הגירסא לפני התוס'. [לב] עי' ש"ך:

גליון הש"ס

בברא ה"ס אמה. עיין פ"ד דפרה משנה ה בהרש"ב ותוס' ריש:

שינויי נוסחאות

א) רבי הא אמר פסלה כל"ל (ערוך וכ"ה בערוך). **ב)** ורגלים כיצד כל"ל וכ"ה בתוספ' דמנחות פ"ח (גליון). **ג)** כל"ל בעבודתו בשרה (שיטה). **ד)** חוץ לחומת העזרה כל"ל (שיטה). **ה)** כל"ל בעינן (גליון). כל"ל בעיון בעבודה. ולקדש בחוץ כלי שרת למה לי. בעין עבודת פנים (ברש"ש ובשיטה בשם מהרי"ן). **ו)** כל"ל נוסף הבא במאי עסקינן: **ז)** כאן הס"ד ותר"ל הא מני דקתני כר' כל"ל (ערוך). **ח)** הוקבע (שיטה). **ט)** מכונסין וקמ"ל דעבודתו פסולה כר' כל"ל והבדיל (שיטה). **י)** כל"ל בשרה (שיטה). **יא)** דפסולה כגון כר' הל"מ (שיטה). **יב)** שהיתה (שיטה). **יג)** פסלה (ערוך). **יד)** הטבילה הס"ד ותר"ל דק ליה (שיטה). **טו)** מיבה ס"ד דמאן דלא פסיל בגיעה בפיסל בהיסח הדעת אבל משום קידוש כר' כל"ל (שיטה). **טז)** כל"ל אפילו לרבי (גליון). **יז)** משום עבודה בחוץ כר' כל"ל, ומה שנמנאריים שיך לתנים. **יח)** כל"ל ונכסל כתן (שיטה). **יט)** בבאין (ערוך). **כ)** כל"ל אחריני דאילו (שיטה). **כא)** כל"ל אחרינו (שיטה). **כא)** ומנחות אלא אי איספלא ביוצא במנחות אמאי מטייהר ליה הבא והבא. מהכ"ס (שיטה). **כב)** והא דדריש פרק שתי הלחם אמרת לישתן ועריכתן כר' כל"ל (שיטה וערוך). **כג)** כלי כדאמרינן בפ"ב דמעילה ושאין לו מתירין משיקדש בכלי (שיטה). **כד)** כל"ל הכלי (שיטה). **כה)** לא פסלא יציאה במים וכ"ש בקידוש דהא לעיל איבעיא לן לר' אלעזר בר' שמעון דאמר אין לינה מועלת בקידוש אם מועלת במי כיור (שיטה). **כו)** כדפירשנו לעיל אאין כלי כר' דהיינו הקידוש כר' (ריש ומאריה). **כז)** דמשמע דוקא משום הטלת מים הא בחנם כר' אי"ל דנוכל לאוקמי בשעת עבודה דוודאי אי נמיק כר' אלא מעט וכיון דעסיק בעבודה לא מסח דעתיה, וכי קא מבעיא לן בין עבודה לעבודה אבל אין לאוקמי באמצע העבודה דוה לא המצא שיצא לשהות זמן מרובה בתוך העבודה (שיטה). **כח)** תיגות אלו ליתא בס"ב וצ"ל:

שיטה מקובצת

ר"ילא קידש בר בנין האש"ר ידיה לבר וקידש. ואי"ל מ"מ דיקינן מינה דזיקא דקדש מתון אבל הכנים מכלי הכהים מבחוץ ומחר הכמינו: **ר"ן** וקדש בפנים פסיר מי אלמא לא פסל יציאה כהים וכ"ש קדוש ידיה לעיל מבפנים לן לר' אלעזר דאחר לא ליה פוסלת בקדוש מה מעבלה בהי מיה. ר"ל דאלא יציאה לפי מקוצת הכלי לא מהני לאיפסל ביוצא דמחיה דמתנות. ומיהו מ"מ ר"ל דאלא יציאה מתרתן אלמא הכ